

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202808
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5618202808.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš - sudca JUDr. Daniel Marcián v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, so sídlom Lichnerova č. 23, Senec proti žalovanému M. G., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom L. Č.. XX, okres W. I., o zaplatenie 1.234,64 eur so zmluvnou pokutou a príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.179,64 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne zo sumy 1.179,64 eur a úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 925,79 eur, obidve sankcie z omeškania od 7. 2. 2016 do zaplatenia tak, že táto zmluvná pokuta a tento úrok z omeškania spolu neprevýšia sumu 1.500 eur, a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tejto zmluvnej pokuty a tohto úroku z omeškania dosiahne sumu 1.500 eur, len úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 925,79 eur do zaplatenia, ako aj spolu s náhradou nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 83,99 eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,10 %, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou na tunajší súd 8. 10. 2018 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorý by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.234,64 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1.234,64 eur od 7. 2. 2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur, a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 eur, len úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.234,64 eur do zaplatenia, a spolu s náhradou nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 83,99 eur. Uvedený žalobný návrh odôvodnil nasledovnými skutkovými a právnymi tvrdeniami. Žalobca uzatvoril 29. 4. 2015 so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500112715, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500 eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť žalobcovi spolu s úrokmi v 36 mesačných splátkach vo výške 53,08 eur, a to v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný sa však dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 6 o viac ako 3 mesiace, napriek predchádzajúcemu upozorneniu na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, došlo k zosplateniu celej dlžnej sumy (k tzv. strate výhody splátok.) Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené 20. 1. 2016. K uplatneniu sankcie straty výhody splátok došlo k 7. 2. 2016, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, od

nasledujúceho dňa bol v omeškaní s úhradou celej dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli žalobcom zosplatnené, pričom ide o sumu 1.234,64 eur. Žalovaný do spisania tejto žaloby zaplatil celkovo (na splátkach) 676,24 eur. Vzhľadom na omeškanie žalovaného so splácaním dojednaných splátok, a neskôr aj celej zosplatnenej sumy, vznikol žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu podľa čl. 8, ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 1.234,64 eur od 21. 2. 2016 do zaplataenia. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca popri nároku na zmluvnú pokutu uplatnil aj ďalší druh sankcií z omeškania, a to úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to tak, aby výška tejto zmluvnej pokuty a úroku z omeškania ako sankcií z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenej podľa zákona o spotrebiteľských úveroch pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne, a súčasne aby neprevyšovala trojnásobok maximálne prípustných úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Preto si žalobca uplatnil popri zmluvnej pokute vo výške 0,04 % denne nárok na úrok z omeškania len vo výške 0,55 % ročne (zo sumy 1.234,64 eur), nakoľko táto sadzba predstavuje rozdiel medzi maximálne prípustnými sankciami z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a uplatňovanou zmluvnou pokutou v sadzbe 0,04% denne, ktoré úroky z omeškania si pritom uplatnil žalobca (rovnako ako zmluvnú pokutu) za obdobie od 21. 2. 2016 do zaplataenia, kým tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur, a od dňa nasledujúceho po dni, v ktorom presiahnu sumu 1.500 eur, si uplatnil už len nárok na úroky z omeškania v sadzbe 5,05 % ročne (zo sumy 1.234,64 eur) až do zaplataenia. Keďže žalobca zaslal žalovanému viacero písomných upomienok (ako aj pokus o zmier) ešte pred začatím konania, na ktoré žalovaný nereagoval, uplatnil si žalobca aj nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením tejto pohľadávky spočívajúcich v odmene advokáta za poskytnutú právnu službu (pokus o zmier), ktorá pozostáva z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 73,69 eur a z paušálnej náhrady vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,30 eur.

2. Žalovaný sa k žalobe napriek písomnej výzve súdu nijako nevyjadril. Žaloba bola žalovanému doručená podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) uplynutím 15 dní od zverejnenia oznámenia o podaní tejto žaloby na úradnej tabuli tunajšieho súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu (10. 4. 2019.) Výzva (uznesenie) tunajšieho súdu pre žalovaného podľa § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie sa k žalobe spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach žalovaného ako spotrebiteľa podľa CSP (a sprievodným prípisom) boli žalovanému doručené na adresu trvalého pobytu - L.O. Č.. XX, okres W. I. s použitím ustanovenia podľa § 111 ods. 3 CSP (fikcia doručenia) - vrátením nedoručenej zásielky z adresy trvalého pobytu žalovaného na tunajší súd, za ktorý deň sa pri hybridnom doručovaní považuje deň doručenia informácie o výsledku doručovania (6. 5. 2019.)

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 25. 6. 2019, na ktoré sa žiadna z predvolaných osôb nedostavila. Zástupca žalobcu svoju neúčast' písomne ospravedlnil podaním doručeným na tunajší súd 20. 6. 2019, pričom výslovne vyjadril súhlas s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní nijako neospravedlnil, pričom nepožiadal o odročenie tohto pojednávania. Predvolanie na pojednávanie bolo žalovanému doručené rovnakým spôsobom ako výzva (uznesenie) podľa § 167 ods. 2 CSP a poučenie o procesných právach a povinnostiach (11. 6. 2019.) Zákonná lehota 5 dní na prípravu na pojednávanie bola pritom u oboch predvolaných osôb zachovaná.

4. Súd na pojednávaní konanom 25. 6. 2019 na zistenie skutkového stavu vykonal dokazovanie prostredníctvom všetkých listinných dôkazov navrhnutých a pripojených k žalobe (žalovaný žiadne dôkazy vykonať nenavrhol), pričom dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

5. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500112715 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 29. 4. 2015 (na čl. 10 až 13 spisu) a z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 29. 4. 2015 (na čl. 21 až 22 spisu), súd zistil, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.500 eur, ktorý úver spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 17,77 % ročne sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi v 36 mesačných splátkach po 53,08 eur. V rámci tejto splátky predstavovala istina úveru 35,71 eur a zmluvný úrok 11,46 eur. Výška mesačnej splátky úveru spolu so mesačnou splátkou podľa dohody o poskytovaní služieb vo výške 34,16 eur tak predstavovala 87,24 eur. Splatnosť týchto splátok bola dojednaná vždy k 1. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom splatnosťou prvej splátky mala byť 1. 6. 2015 a a poslednej splátky 1. 5. 2018. Z týchto listinných dôkazov tiež vyplynulo, že žalovaný sa

zaviazal zaplatiť žalobcovi poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu vo výške 150 eur. Z čl. 8.1. zmluvy zase vyplynulo, že žalovaný sa zaviazal v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa dohody o poskytovaní služieb zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,60 % ročne), a pre prípad, ak sa z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou mesačnej splátky o viac ako 3 mesiace podľa zmluvy stanú okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka zo zmluvy, a/alebo dohody o poskytovaní služieb, žalovaný sa zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % aj zo zosplatennej dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. vo výške 14,60 % ročne.)

6. Z výpisu z účtu žalovaného na č.l. 31 spisu vyplynulo, že žalovaný uhradil v prospech žalobcu na úhradu záväzkov zo zmluvy celkovo 731,24 eur, ako aj sumu poplatku za poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 150 eur (keďže z tohto výpisu vyplýva, že reálne prevedená suma úveru na účet žalovaného predstavovala 1.350 eur, a nie 1.500 eur, čo znamená, že žalobca si započítal voči svojej pohľadávke na poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur pohľadávku žalovaného na poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur.) Z uvedeného výpisu preto tiež vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500 eur (táto skutočnosť vyplýva aj z potvrdenia o elektronickom odoslaní platby vo výške 1.350 eur žalovanému na č.l. 30 spisu.)

7. Z oznámenia o zosplatnení zo 14. 1. 2016 (na č.l. 32 spisu) v spojení s príslušnou doručenkou (na č. l. 33 spisu) vyplynulo, že 20. 1. 2016 (prevzatie oznámenia o zosplatnení žalovaným na adrese jeho trvalého pobytu) žalobca upozornil žalovaného na to, že je (k dátumu spísania tohto oznámenia - 14. 1. 2016) v omeškaní s úhradou splátok č. 6, 7 a 8, pričom aktuálne omeškanie na najstaršej splatnej splátke je 74 dní, s tým, že po uplynutí 15 dní od doručenia tohto oznámenia a súčasne po uplynutí viac ako 3 mesiacov od splatnosti uvedenej splátky, dôjde k zosplatneniu všetkých jeho záväzkov z tejto zmluvy. Z uvedeného tak vyplýva, že k mimoriadnej splatnosti dlžnej sumy zo zmluvy došlo k 5. 2. 2016.

8. Z pokusu o zmier pred začatím súdneho konania z 11. 2. 2016 súd zistil, že zástupca žalobcu pre žalobcu a v jeho mene uvedeného dňa vyhotovil list adresovaný žalovanému (v rozsahu jednej strany formátu A4), v ktorom žalobca navrhoval žalovanému uzatvoreniu zmiernosti s cieľom predísť súdному konaniu v súvislosti s pohľadávkou vyplývajúcou zo zmluvy o revolvingovom úvere z 29. 4. 2015.

9. Takto zistený skutkový stav súd následne podrobil svojmu právnomu posúdeniu, pričom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

10. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere 29. 4. 2015, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

13. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, t. j. 29. 4. 2015, ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. - Obchodného zákonníka (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, t. j. 29. 4. 2015, ďalej len „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

22. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20150101.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 517 ods. 1, prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ktoré nariadenie bolo účinné v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, t. j. 29. 4. 2015, ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba J. X. H. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 3a ods. 1 nariadenia ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 3a ods. 2 nariadenia za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

29. Podľa § 3a ods. 3 nariadenia ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

30. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20150101>> pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

31. Vyššie uvedená zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 29. 4. 2015 napĺňa charakteristiku úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. OBZ, pretože sa ňou žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému do určitej výšky peňažné prostriedky, a žalovaný ako dlžník sa zaviazal tieto peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť žalobcovi aj úroky. Takisto táto zmluva napĺňa aj charakteristiku zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalobcom) ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalovanému) ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Táto zmluva je však aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 OZ, pretože bola uzatvorená medzi žalobcom ako dodávateľom podľa § 52 ods. 3 OZ, teda osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a žalovaným ako spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 OZ, teda fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. V prípade tejto zmluvy súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by mali podľa § 11 ods. 1, resp. ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za následok právny záver o tom, že daný spotrebiteľský úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov (dokonca žalobca v oznámení žalovanému o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere z 29. 4. 2015 na č.l. 21 až 22 spisu nad rámec požiadaviek vyplývajúcej zo súčasnej judikatúry najvyššieho súdu rozčlenil splátky na jednotlivé zložky - istinu úveru a zmluvné úroky.) Poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur a zmluvné úroky v sadzbe 17,77 % ročne boli v súlade s § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch dohodnuté priamo v zmluve. Výška odplaty (nemožno úroky posudzovať oddelene bez kontextu so zvyškom odplaty, ktorá odplata je vyjadrená pri spotrebiteľských úveroch prostredníctvom ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN) bola dojednaná v súlade s § 53 ods. 6 OZ a jeho vykonávacím ustanovením § 1a ods. 1 nariadenia upravujúcim maximálne limity výšky odplaty. Súd nezistil v tejto spotrebiteľskej zmluve žiadne neprijateľné podmienky podľa § 53 ods. 1, resp. ods. 4 OZ, ktoré by sa týkali žalobou uplatneného nároku.

33. Žalobca si v žalobe uplatňoval nárok na vrátenie dlžnej sumy poskytnutého úveru a dlžných zmluvných úrokov. Splatnosť poskytnutej istiny úveru vo výške 1.500 eur a dojednaných zmluvných úrokov v sadzbe 17,77 % ročne bola pritom v zmluve rozvrhnutá (spolu so splátkami podľa dohody o poskytovaní služieb vo výške po 34,70 eur, ktoré si však v tomto konaní žalobca neuplatňoval, a na ktoré by aj tak ani nemal nárok pre neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 OZ) na 36 mesačných splátok vo výške 53,08 eur (v rámci každej takejto splátky predstavovala splátka istiny úveru 41,67 eur a splátka zmluvných úrokov 11,41 eur.) Po odpočítaní žalovaným uhradenej sumy (zaplatenej na dojednané splátky) vo výške 731,24 eur (žalobca v žalobe nesprávne uvádza sumu 676,24 eur, avšak z ním samotným predloženého výpisu z účtu žalovaného na č.l. 31 spisu vyplýva, že spočítaním jednotlivých úhrad žalovaného sa dospeje k sume celkovej úhrady vo výške 731,24 eur) od celkovej sumy, ktorú mal žalovaný na splátkach istiny úveru a zmluvných úrokov zaplatiť 1.910,88 eur (36 splátok x 53,08 eur), tak predstavovala suma dlžnej istiny úveru a dlžného dojednaného zmluvného úroku (spolu) 1.179,64 eur, a na túto sumu mal žalobca nárok podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 497 OBZ, a preto mu ju súd aj priznal. Pre zvyšok žalobcom uplatnenej sumy istiny úveru a zmluvných úrokov preto súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

34. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur, ktorý žalovaný zaplatil žalobcovi tým spôsobom, že žalobca žalovanému v skutočnosti previedol na účet sumu poskytnutého úveru

po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150 eur (započítanie pohľadávok), možno konštatovať, že nárok žalobcu na tento poplatok bol oprávnený, a teda žalobca si ho mohol započítať na zníženie reálne poskytnutej sumy finančných prostriedkov, nakoľko v tomto prípade súd nezistil žiadnu okolnosť odôvodňujúcu záver podľa § 11 ods. 1, resp. ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, že tento spotrebiteľský úver je bez poplatkov, a ani nedospel k záveru, že v rámci dojednaní o tomto poplatku ide o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ (keďže tento poplatok bol stranami sporu individuálne dojednaný v zmluve, a samotná značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ktorá by prípadne mohla vyplývať z obsahu dojednaní o tomto poplatku na konštatovanie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 OZ ešte nepostačuje), a tiež preto, že tento poplatok bol podľa § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch dojednaný (priamo) v zmluve o revolvingovom úvere.

35. Pokiaľ ide o dobu, za ktorú súd priznal žalobcovi nárok na sankcie z omeškania (úroky z omeškania a zmluvnú pokutu), tak keďže z obsahu oznámenia o zosplatnení zo 14. 1. 2016 vyplynulo, že prevzatím tohto oznámenia žalovaným (20. 1. 2016), začala plynúť 15 dňová lehota určujúca mimoriadnu splatnosť podľa § 563 OZ, ktorá uplynula 5. 2. 2016, a keďže súčasne 5. 2. 2016 od splatnosti najstaršej nezaplátenej splátky č. 6 (splatnej 1. 11. 2015) uplynuli viac ako 3 mesiace, bolo takéto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku 5. 2. 2016 v súlade s § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Preto od nasledujúceho dňa (6. 2. 2016), začalo podľa § 517 ods. 1 OZ omeškanie žalovaného s úhradou zosplatnenej sumy, a preto od 6. 2. 2016 by mal žalobca podľa § 517 ods. 2 OZ nárok na úroky z omeškania a podľa § 544 a nasl. OZ nárok na zmluvnú pokutu písomne dojednanú v článku 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere. Keďže si však žalobca uplatňoval nároky na tieto sankcie z omeškania až za obdobie od 7. 2. 2016, súd podľa § 216 CSP viazaný rozsahom žalobného návrhu mohol žalobcovi priznať nárok na tieto sankcie z omeškania najskôr od 7. 2. 2016.

36. Pokiaľ ide o percentuálne sadzby úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty, tak vychádzajúc z maximálnych limitov pre sankcie za omeškanie spotrebiteľa so zaplatením peňažných prostriedkov uvedených v § 3a ods. 1 a ods. 3 nariadenia, s ktorými boli žalobcom uplatnené sankcie z omeškania (zmluvná pokuta vo výške 0,04 % denne, t.j. 14,60 % ročne, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne, do času kým dosiahnu výšku poskytnutého úveru, a následne odo dňa, kedy presiahnu výšku poskytnutého úveru, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne), v súlade, priznal súd žalobcovi podľa týchto právnych ustanovení nárok na úroky z omeškania a zmluvné pokuty v uplatnených percentuálnych sadzbách. Nárok na zmluvnú pokutu podľa § 544 OZ v sadzbe 0,04 % denne vyplýval z písomného dojednaní v zmluve o revolvingovom úvere (čl. 8.1.) a nárok na úroky z omeškania vyplýval priamo zo zákona (§ 517 ods. 2 OZ, a § 3a nariadenia v spojení s § 3 nariadenia.)

37. Pokiaľ ide o sumu, z ktorej súd priznal žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu (1.179,64 eur), tak ide o súhrnnú sumu dlžnej istiny úveru a dlžných zmluvných úrokov. Podľa zmluvného dojednaní (v čl. 8.1.) v spojení s § 544 OZ bol totiž žalovaný povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % z dlžnej (zosplatnenej) sumy za každý deň omeškania, pričom dlžnú sumu predstavuje ako dlžná istina úveru, tak aj dlžné zmluvné úroky.

38. Pokiaľ však ide o sumu, z ktorej súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania, či už v sadzbe 0,55 % ročne pre obdobie, kým suma zmluvnej pokuty a úroku z omeškania nedosiahne sumu poskytnutého úveru alebo vo výške 5,05 % ročne pre obdobie po tom, ako suma zmluvnej pokuty a úroku z omeškania dosiahne sumu poskytnutého úveru, tak tieto úroky z omeškania boli žalobcovi priznané len zo sumy dlžnej istiny úveru (a nie aj zo sumy dlžných zmluvných úrokov, ako sa v žalobnom petite dožadoval žalobca), pretože uplatňovať si úroky z omeškania ako druh príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ z iného druhu príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ (zo zmluvného úroku), je tzv. anatocizmus, ktorý je neprípustný, pretože nemá podklad v žiadnom zákone. Nie je pritom tento zákaz možné obísť ani prípadnou dohodou strán, pretože § 121 ods. 3 OZ je kogentným ustanovením, a vytvorenie novej kategórie príslušenstva pohľadávky z iného príslušenstva pohľadávky takouto dohodou by bolo v rozpore s kogentným ustanovením § 121 ods. 3 OZ, čo by malo za následok absolútnu neplatnosť takejto dohody pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ. Obdobný právny názor je vyjadrený aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn.: 29 Odo 689/2006, či v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, sp.zn.: 22Co/67/2017.

39. Pri zisťovaní výšky dlžnej istiny úveru, z ktorej súd žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania (či už pre obdobie do dosiahnutia výšky poskytnutého úveru alebo potom), súd vychádzal zo skutočnosti, že celkovou úhradou žalovaného vo výške 731,24 eur (na splátky istiny a úrokov spolu vo výške po 53,08 eur) žalovaný vlastne uhradil 13,78 takých splátok istiny a úveru (731,24 eur : 53,08 eur = 13,78 splátok istiny a úveru.) Keďže v rámci každej splátky istiny a úveru vo výške po 53,08 eur predstavovala splátka istiny 41,67 eur, žalovaný tak (úhradou 731,24 eur) zaplatil na istinu úveru 574,21 eur (13,78 splátok x 41,67 eur.) Z toho vyplýva, že dlžná výška istiny predstavovala 925,79 eur (1.500 eur - 574,21 eur.)

40. Súd preto pre časť žalobcom uplatnených úrokov z omeškania, či už v sadzbe 0,55 % ročne alebo neskôr v sadzbe 5,05 % ročne, uplatnených zo sumy prevyšujúcej sumu 925,79 eur žalobu podľa § 121 ods. 3 OZ zamietol.

41. Pokiaľ ide o náklady spojené s vykonaním úkonu žalobcu pred začatím konania - pokusom o zmier z 11. 2. 2016, spočívajúce v tarifnej odmene advokáta za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov) vo výške 73,69 eur a paušálnej náhrady advokátovi vo výške jedného režijného paušálu (podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov) v sume 10,30 eur, tak vzhľadom na to, že tieto náklady súd považoval za účelne vynaložené a súvisiace s uplatnením pohľadávky, priznal podľa § 121 ods. 3 OZ žalobcovi takto uplatnenú sumu vo výške 83,99 eur. V tejto súd poukazuje tiež na právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach, sp.zn.: 2Co/472/2013 z 23. 10. 2014, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP. Porovnaním v žalobnom petite uplatnenej sumy vo výške 1.234,64 eur s príslušenstvom a súdom priznanej sumy vo výške 1.179,64 eur s príslušenstvom súd dospel k záveru, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 95,55 % (1.179,64 eur : 1.234,64 eur), a tým žalovaný bol úspešný v rozsahu 4,45 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu úspešnejšieho žalobcu, súd podľa § 255 ods. 2 CSP náhradu trov konania pomerne rozdelil medzi strany sporu, keď úspešnejšiemu žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,10 % (95,55 % - 4,45 %), s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.